

Når du beder.

Joh.4.50: ”Jesus siger til ham: Gå bort, din søn lever! Og manden troede det ord, som Jesus sagde til ham og gik bort.”

Mark.11.24: ”Derfor siger jeg jer: ALT, hvad I beder om og begærer, tro, at I har fået det, så skal det ske jer.”

Når du går i bøn for en speciel sag, Gud lægger på dig, så lad den gribe dit hjerte. Bed så, indtil du tror Guds løfter, indtil du i fuldt alvor kan takke Herren for bøn-hørelsen.

Hvis det, du har bedt om, skulle vente med at vise sig opfyldt, så bed aldrig om og om igen på samme måde, som første gang. Det vil jo i virkeligheden være ensbetydende med, at du tvivler på, at du **har** fået det.

En sådan bøn vil blive til en hindring i stedet for en hjælp. Og derefter vil du finde, at din tro er blevet svækket, hvis ikke den skulle være helt forsvundet.

Om bønesvaret lader vente på sig, så mind Herren om Hans løfter og pris Ham, men pas på, at du gør det med tro.

Sig til Herren, at du venter på Ham og tror Hans ord. Og tak Ham for opfyldelsen af det.

Intet forankrer troen så dybt i et menneskehjerte, som det, at takke Herren for svaret, f ø r det viser sig.

HVIL I HERRENS LØFTER.

Ordet siger:

Hebr.4.3: ”Thi vi går ind til hvilen, vi som er kommet til troen..”

En bøn, som ser på vanskelighederne mere end på Guds løfter, tilintetgør troen.

Om Abraham står der:

Rom.4.20: ”Men om Guds forjættelse (løfte) tvivlede han ikke i vantro, derimod blev han styrket i troen, idet han gav Gud ære.”

Lad os våge og bede, at vi ikke skal bede bønner, som tager troen fra os.

Troen er hverken en følelse, vi får, et syn eller en mening.

AT TRO ER AT TAGE GUD PÅ ORDET!

Når troen ebber ud, kommer uroen ind.

Når den sande tro begynder, slutter ængstelse og uro.

Troen læres gennem behov og prøvelser! Trosprøverne giver næring til troen!

I stilheden taler Gud til os og giver os sine løfter. Han forsikrer os om sin trofasthed, samfund og nåde.

Så trækker Han sig tilbage for at prøve vor tro. Han tillader fristeren at komme mod os. Og prøven kan synes at være en ren modsigelse til alt det, Gud har sagt.

Men i sådanne tider er det, at troen får sin løn. Det er, når stormen raser, at vi bliver rigtig tilskyndet til at se op!

Og med Paulus kan vi sige med tryghed:

Ap.g.27.25: ”Derfor I mænd! vær ved godt mod, thi jeg har den tillid til Gud, at det skal ske således, som der er blevet talt til mig.”